

OD NAŠICH PŘÁTEL

JOKAHAMA, Japan, 25. dubna 1913. — Účinná redakce! Mnohdy měle zasílal jsem Vám dopis, v němž jsem psal, že podám bližší zprávy o Jokohamě, což nyní splňuji a doufám, že to bude též mnohdy čtenářem zajímavé. Toto město byla před několika léty nepatrná rybářská vesnice. Teprve když se zavítal, jak na cestách japonských, komodor Perry velice rychle vzrostlo. Nyní je druhým přístavním městem v této zemi, čítáje 300.000 obyvatel, kde je stále k spatření mnoho obchodních a válečných lodí z celého světa. Tento rychlý vzrůst města je většinou zásluhou cizinců, kteří se zde hojně usazují a jsou ve dvou částech města. Jedna část je obchodní při pobřeží, kde jsou samé elegantní budovy a hotely, jakoz i vysoké hlavní obchodní a banky. Druhá část je residenční na vysokých kopcích, odkud je krásný rozhled na město a přístav. Ostatní částě jsou japonské samé to malé domečky na úzkých uličkách. Středem města protéká velká řeka a od ní na mnohých místech jsou široké odbočky, spojené do kola s mořem, po kterých se dopravuje různé zboží po menších člunech (lodi) a jancích. Město je zde velké množství, železných, kamenných i dřevěných, ale na žádných se nevybírání mostů jako v Praze. Pro turisty a je není zde v Jokohamě mnoho zvláštního k spatření. Co se týče přírodních krás, musí turista jít na venek. Pouze je zde park asi oprostřed města, kde jsou velké třešňové stromy, nyní obalené květy, které však plody nikdy nemají. Polovina je ho určena na hlístě a druhá polovina je poseta stěrky na místo trávy, ale na úpravě již pracují. Na konci města na vysokém kopci je také jakýsi park, kde jsou též kostely a kaple, kde za krásného počasí se jedle hojně obecně, jelikož je zde krásný rozhled až na horu Fuji. — Nyní e známím o japonském životě. Většina obyvatel je zaměstnána obchodem; at jde člověk kamkoliv, zvláště na širších ulicích, vidí obchůdek jeden vedle druhého. O zařízení jsem se zmínil již v minulém čísle, jak prodávací sedí líně okolo hrnce u ohně a ohrívají si ruce. Při tom též kouří cigarety, které jsou laciné, a neb z dýmku na způsob Číňanů. To je roučka plechová, na konci má otvor, kamž se sotva vejde zrno hrachu. Teď udělá z tabáku, který vypadá jako konopí, malou kuličku a asi dvakrát si bafne, vyklepe a naepne znovu, což se opakuje asi třikrát a to už stačí. Zeny kouří zde též, zvláště starší. Doutníky jsou zde jen importované a dosti drahé. Všude mají otevřeno až do půl noci, někde i déle i v neděli a ve svátek každý den v roce. Časem i tlukot na kovaninu je slyšet o půl noci a ráno velice časně. Životní potřeby a jiné jsou poměrně dražší než v Čechách. Láhev piva ani ne 1 litr stojí 30 senů i více a cizince musí platit vše dražší, neboť pokládají za to, že má dost peněz a proto mu to stříhnutí podle kabátu až na malé výjimky. V přítomnosti jsou velice slušní a rozplývají se úctou a klání se až k zemi, zvláště když eít hynza, ale za zády je pravý opak a kdo si je zná, ten je nekoupí. — Společnost se na Japonsku v něm, to by špatně člověk pochopil, všechno odbovájí jen s dětskou lehkostí. Provínil-li se něčím, za co by u nás byl pokutován, zde po výslovně mu řeknou: "a se desuka?" (a tak?) a tím je vše odbyt. Velkou zálibou jejich jsou divadla, většinou s pohyblivými obrazy, která jsou silně navštěvována. Zvláště je to záliba divadla jsou umístěna pohromadě na jedné ulici. Celé praščí je osvětleno elektrickým světlem okolo hmy až na střechu, po celé šířce jsou obrovské velké reklamy (obrazy) rovně malované, u stropu nad vchodem jsou větry a umělé květy a jinak oslavené, což velice lahodí oku, a před chodníkem jsou vytvářeny kamusové hole, na nichž také platno od ho-

kolika ohnů, obyčejně v noci. Když hoří, tak zvoní na poplach a někdo též běhá po ulici a tlouče na buben. Teď ze všech stran se sbíhají lidé jako stádo ovel, jeden přes druhého. Každý drží v ruce lampičku nabarvenou, jako u nás se užívají o slavnostech, a za chvíli jsou ulice v okolí ohně tak přeplněny, že sotva se může pohybovat a jeden kričí vše než druhý. Nyní jedou hasiči, ale se stříkačkou ne — je jen v evropské čtvrti, — pouze na dvojkole namořané hadice, které táhne pár hasičů, jímž je těžko si razit cestu tím davem. Autorita k udržování pořádku zde není, kdo pak se bude s tím zlobit, si myslí. A podobných zajímavostí je zde více, které se však pro nedostatek místa sem nehodí. Celkem je to národ chudý, nezdělaný a dětský. Chudoba a pouze zeje ze všech obydlí a po ulicích chodí mnoho žebračích o almužnu dlouho do noci. Často jsem též viděl, jak klečí na ulici v blátě a klání se až k zemi, jedno dítě má přivázané na zádech a druhé vdele sebe, které pláčem vyměňují soustrast kolem jdoucích, jindy opět i pouliční odpadky prohlížejí. Na druhé straně státní úřady jsou plně zaměstnány kupováním válečných lodí a potřeb, kterých už mají, že se počtem mohou rovnat každé větší močisti a pravděpodobně vydržívali jejich stojí ohromné peníze. Je pravda, že mají tisíce chutí na Filipíny, Havajské ostrovy aneb Manžurii a vojsci a lodí mají až nazbyt, ale také jsou ještě dlužní za tu ruskou válku a finanční tíseň je drží je na uzle. Jinak, můj tak dost peněz, tak se budou mít hned s celým světem. Zde každý cizinec je strážěn tajnou policií, ani o tom sám neví, která sleduje každé jeho hnutí. Ostatní lid je též náramně zvydavý a všechno chce vědět, kam jde a proč, a když jim to nerukne, a neb nepoví pravdu, druhý den mu to sami správně řeknou, kde všude byl. Čechů je nás zde asi 8 a zvlášť málo mně bylo opět setkání se po několika letech s panem Havlasou, který zde dříve se svojí paní, od nichž se mi dostalo svého uvítání. Právě byl za městán rozřezováním fotografií, jehž mu mnoho do tisku nešlo, které si sám zhotovil za svého ročního pobytu zde z různých krajů Japonska, které procestoval dráhou, po lodích i pěšky společně se svojí choť, která má též vlek podíl na této práci. Mnohdy, když tak vidí tyto obrázky na přednášce se domnívá, že tato práce je snadná a ani zdání o tom nemá, jak obtížné, namáhavé a nákladné je něco podobného. Ku příkladu, jít někde do zapadlé vesnice aneb vůbec na venkov, kde sotva mléko neb vejce dostane ke koupi a na japonskou stravu aby měl zvláštní žaludek a ani ve městech není strava valná. Jinde opět lézt po skálách a roklích, při čemž není vyložen nějaký úraz, a hledat jednotlivé typy krajiny, tak aby to bylo poučné a zábavné, a dále musel mít na mysli, kde v který čas má být. Nejlepší čas na prohlídku je duben, kdy třešňové stromy dostoupí nejvyššího květu a nejkrásnější podívání je v Neno parku v Tokio, kamž se jezdí miliony lidí dítat. Květ trvá jen asi 3 dni a to jedinou v roce, ale plody nikdy nevnají. A nyní, když si sám vzpomenu i přípravu fotografické výje ve velkém levně dostane, převe to stoupne pouze za materiál a s nabarvením až na 2 koruny za kus, a k tomu ještě ostatní výlohy s cestováním spojené. Dle toho může každý soudit, že to cestování není tak snadné. Nyní se připravuje pan Havlasa na cestu a v nejbližší době odjede na Javu, kde stráví nějaký čas, a na podzim odjede do Čech, kde již má napřed zamlouveno několik přednášek a později odjede též do Ameriky, kde bude mít každé příležitost poznat Japonsko a též i jiné země za malý poplatek a ve všem pohodlí. Dále vynikající osobností je zde pan Hora, jenž nyní dle v Evropě se obchodem, který dostal v roli Jokohamě všecky vodní zařízení na starost a mímto to má zastupení firmy Laurin a Klement. Teď je v obchodu styku s českými rodinami a všiml si výslovně řady. Právě dnes mi došel zase automobil

z Mladé Boleslavi pro korunního prince. Dále je zde automobilový klub, v němž je velká většina Japonců, a sekretářem jeho a zároveň redaktorem jejich časopisu "Jiloseha" (Automobil) je také též Čech a sice pan Nykl, který též procestoval celý svět a je dobře znám v kruzích novinářských v Americe. Ostatní jsou též do určité míry v obchodech. Asi 18 mil od Jokohamy na sever rozkládá se hlavní město Tokio, které stojí již za prohlídku a jen částečně popsání jeho vyzdávalo by zase několik stran a tento dopis je již dosti dlouhý, proto se zmíním o Tokiu budoucně. S přátelským pozdravem
Josef Štěpán,
Poste Restante Jokohama, Japan.

LONSDALE, Minn., 14. května 1913. — Mnozí rodiče jsou až k politování, jak nerozumně zacházejí se svými dospělými dětmi. — Jest to zcela správné, aby děti, dokud jsou nedospělé, dokud nemají rozum vyvinutého, poslouchaly svých rodičů, však rodiče by měli s nimi zacházeti tak, jako s lidskými tvory a nechat je též co možná nejvíce, dokud jen se trochu dá, užívat jejich rozumu, neb tím se jejich schopnosti v tom ohledu silí. Co ale často a často vidíme, jest, že rodiče ne respektují rozum ani city svých dětí, jak malíčkových, tak i dospělých. Oni často s nimi zacházejí tak, jako by to byli tvorové úplně neschopní jakéhokoliv rozumu a činění též neb omě věci bez přímého dohledu a posuzování. Jak směšné a naneštějše nemoudré jest to od rodičů odměřovat dospělým dětem, které rok po roce věrně pomáhají doma při práci, každý cent na útratu. Nejen to, ale i dokonce nechat o ten cent prosit. Co má takovéto jednání za následek? Buď děti se naučí takové nemoudrosti a z domova utečou, aneb kde jen se trochu dá, potajmu obilí prodávají a tak na útratu sobě ty centy dobývají. Znáím mladíka, který odvezl několik pytlů pšenice potajmu do města, když tam byl poslán se smetanou a když ostatní rodina byla na druhé farmě neb od domu vzdálena. Otce ten do dneška myslí, že syn utrácel jen ty centy, co mu on jednou občas dal. Co může však jiného synek neb dečka dělat, než odejít z domova, neb potajmu krásti, když jsou nemoudrosti rodičů k tomu dohnány? Jen považte, jaký to může být ten mladík život! Celý týden to dříví a v neděli, chce-li něco sobě koupit, tak jde matka neb otec a s ním a ten cent na útratu mezi chasou musí sobě od rodičů na koleno vyžebrot. — Chce-li dostat komu a jet na nějakou zábavu, to bývá dobytto vždy se plácem a to jest často do stano jen tu starou klišu, která skáče o třech. Ano, tímto způsobem se zachází se syny a dečkami až do doby, kdy se sežene veselka. Tu potom bývá mezi tatíky z obou stran nějakou dobu fajt, ale pak se vše dá synovi. Jak on ale má vědět, jak s majetkem zacházet, když odjakživa cent svůj v ruce neměl, ne nikdy sám nekoupil a na starosti něco mít nikdy mu dovoleno nebylo? Jest divno, že potom farmička za krátko jest ta tam? Ó, rozum, rozum, kde je? Dítě, které jsou vedeny užívat svůj rozum od útlého mládí a které dostaly mravního vzdělání, jsou schopny žiti a rozumovatí sami pro sebe a rodiče by pak neměli jim to právo odjímat a stále s nimi zacházet jako s nerozumnými dečky. Synové by měli mít své koně a kočáry na upotřebení, kdykoliv to ho potřeba káže a též by měli mít svou kasu neb bankovní účet, a by sobě věci, jaké každý mladík potřebuje, mohli poříditi. Dečky by měly též mít přístup k penězům, tak aby nemusily o každý cent žebrat. Do slušných zábav by se ozvlášť dospělým dětem nemělo bránit, neb každý z nás potřebuje, aby mohl jak tělesně tak duševně prospívat. Jestli mládež dostala mravního a rozumného vzdělání, tak není nijakého strachu, že se bude někde někde nešlešně chovat. Čím více rodiče děti podezřívají o nešlešném chování, tím více je činí nakloněny k chování takovému, neb to na ně účinkuje jako sugesce. Kdyby bylo užíváno více rozumu a méně starostlivosti v našich rodinách, tak by bylo více šťastných mládeže a pak i více šťastných babiček a dědůnek, neb jestli rodiče zacházeli s dítětem od jak živa nerozumně, co mohou sami na svá stará kolena čekati, než za se jen nerozumně zacházejí s nimi. Co můžeme jiného požívat, než to, co jsme sobě přichystali?
M. A. Vikla.

Z PENDER, Neb. — Účinná redakce Pokroku Západu! Je jest dnes zima, proto shápu se přerubem napal několik řádek do míleho na listu. Když jest teplo, tak se do psaní nechoce. Raději si každý vyjde do přírody. Jen že letošního roku to špatně začíná. Máme již květen a jest stále ještě zima, tak že jest všechno práce spozděna. Oves jsme došli na poslední dubna a nyní jest čas na kukurici. Ale zázet jí v klobouku, to jsou špatné vyhlídky na dobrou úrodu. V předminulém čísle mi psali do oka podpis Čeromský Fráňa. Myslím jsem, že to jest již nějaký božák a možná jsem se. Pano, to musí být pochutnáni na těch biskupcích. To jest a si ten "evibach" ve staré vlasti, co dávají těm ubohým vojákům. Když ta tak blůvek, který přijel z Evropy, posazuje, zvláště ten

Muži, ženy, dívky a starouškové:

Často ani nevíte, co Vás bolí, a tu nás lék dá úlevu a zdraví. Zdarma na zkoušku na pár dní. Žádný pat. lék.

Theopholine Bylinné Thé, silitel jater, ledvin a krvečistitel

Jest to čistý přírodní lék zdravotním zákonem prozkoumaný a odporoučený a jest jak pro malické tak pro dospělé, a poskytné úlevy při zácpě, kyselosti v žaludku, žlučnatosti, obtížném trávení, jaterních obtížích, bolestech hlavy, bolesti v zádech, nezáživnosti, malarii, kašli, nastuzení, bolavém hrdle, revmatismu, neuralgii, dně, bolesti v boku, bolesti v krizi, rozčilenosti, zemdlenosti, ztrátě chuti k jídlu, ospalosti, souchotinám, žloutence, pupenech, vyrážce, červům, zlaté žile, tasebnici, nervoznosti, svrabu, vodnatelnosti, srdeční vadě, boulebi, nádorech, šiškách, zastaralých bolestech a všech nepořádekch krve a ledvin. Chuti je příjemné. Stojice lehoučká. Hlaste se o vzorky Thé a o další ho zásohu v lékárnách a u všech našich jednatelů. Kde není u Vás k dostání, pište si o vzorky i o Thé přímo k nám. Na prodej postou vyplacené až do domu 55c a velká krabička na měsíc stačí za \$1.10. Pište si o vzorky zdarma.

Máme zvláštní léčení pro muže pouze. Tež léčení pro KATAR pro muže, ženy a děti. Trpící slabé, unavené, předčasně sestárle matky a ženy, slabé a bludé dívky. Máme zvláštní léčení pro všechny Vaše nemoce. Popíste s důvěrou nemoc a pošleme Vám obratem poštou lék zdarma na několik dní na zkoušku a knížičky o nemocích. Račte psát anglicky neb česky.

THEOPHOLINE REMEDY CO., (Marie Votýpka, předsedkyně) DEPT. 10., SO. BEND, INDIANA

z Mladé Boleslavi pro korunního prince. Dále je zde automobilový klub, v němž je velká většina Japonců, a sekretářem jeho a zároveň redaktorem jejich časopisu "Jiloseha" (Automobil) je také též Čech a sice pan Nykl, který též procestoval celý svět a je dobře znám v kruzích novinářských v Americe. Ostatní jsou též do určité míry v obchodech. Asi 18 mil od Jokohamy na sever rozkládá se hlavní město Tokio, které stojí již za prohlídku a jen částečně popsání jeho vyzdávalo by zase několik stran a tento dopis je již dosti dlouhý, proto se zmíním o Tokiu budoucně. S přátelským pozdravem
Josef Štěpán,
Poste Restante Jokohama, Japan.

LONSDALE, Minn., 14. května 1913. — Mnozí rodiče jsou až k politování, jak nerozumně zacházejí se svými dospělými dětmi. — Jest to zcela správné, aby děti, dokud jsou nedospělé, dokud nemají rozum vyvinutého, poslouchaly svých rodičů, však rodiče by měli s nimi zacházeti tak, jako s lidskými tvory a nechat je též co možná nejvíce, dokud jen se trochu dá, užívat jejich rozumu, neb tím se jejich schopnosti v tom ohledu silí. Co ale často a často vidíme, jest, že rodiče ne respektují rozum ani city svých dětí, jak malíčkových, tak i dospělých. Oni často s nimi zacházejí tak, jako by to byli tvorové úplně neschopní jakéhokoliv rozumu a činění též neb omě věci bez přímého dohledu a posuzování. Jak směšné a naneštějše nemoudré jest to od rodičů odměřovat dospělým dětem, které rok po roce věrně pomáhají doma při práci, každý cent na útratu. Nejen to, ale i dokonce nechat o ten cent prosit. Co má takovéto jednání za následek? Buď děti se naučí takové nemoudrosti a z domova utečou, aneb kde jen se trochu dá, potajmu obilí prodávají a tak na útratu sobě ty centy dobývají. Znáím mladíka, který odvezl několik pytlů pšenice potajmu do města, když tam byl poslán se smetanou a když ostatní rodina byla na druhé farmě neb od domu vzdálena. Otce ten do dneška myslí, že syn utrácel jen ty centy, co mu on jednou občas dal. Co může však jiného synek neb dečka dělat, než odejít z domova, neb potajmu krásti, když jsou nemoudrosti rodičů k tomu dohnány? Jen považte, jaký to může být ten mladík život! Celý týden to dříví a v neděli, chce-li něco sobě koupit, tak jde matka neb otec a s ním a ten cent na útratu mezi chasou musí sobě od rodičů na koleno vyžebrot. — Chce-li dostat komu a jet na nějakou zábavu, to bývá dobytto vždy se plácem a to jest často do stano jen tu starou klišu, která skáče o třech. Ano, tímto způsobem se zachází se syny a dečkami až do doby, kdy se sežene veselka. Tu potom bývá mezi tatíky z obou stran nějakou dobu fajt, ale pak se vše dá synovi. Jak on ale má vědět, jak s majetkem zacházet, když odjakživa cent svůj v ruce neměl, ne nikdy sám nekoupil a na starosti něco mít nikdy mu dovoleno nebylo? Jest divno, že potom farmička za krátko jest ta tam? Ó, rozum, rozum, kde je? Dítě, které jsou vedeny užívat svůj rozum od útlého mládí a které dostaly mravního vzdělání, jsou schopny žiti a rozumovatí sami pro sebe a rodiče by pak neměli jim to právo odjímat a stále s nimi zacházet jako s nerozumnými dečky. Synové by měli mít své koně a kočáry na upotřebení, kdykoliv to ho potřeba káže a též by měli mít svou kasu neb bankovní účet, a by sobě věci, jaké každý mladík potřebuje, mohli poříditi. Dečky by měly též mít přístup k penězům, tak aby nemusily o každý cent žebrat. Do slušných zábav by se ozvlášť dospělým dětem nemělo bránit, neb každý z nás potřebuje, aby mohl jak tělesně tak duševně prospívat. Jestli mládež dostala mravního a rozumného vzdělání, tak není nijakého strachu, že se bude někde někde nešlešně chovat. Čím více rodiče děti podezřívají o nešlešném chování, tím více je činí nakloněny k chování takovému, neb to na ně účinkuje jako sugesce. Kdyby bylo užíváno více rozumu a méně starostlivosti v našich rodinách, tak by bylo více šťastných mládeže a pak i více šťastných babiček a dědůnek, neb jestli rodiče zacházeli s dítětem od jak živa nerozumně, co mohou sami na svá stará kolena čekati, než za se jen nerozumně zacházejí s nimi. Co můžeme jiného požívat, než to, co jsme sobě přichystali?
M. A. Vikla.

SIR THOS. SHAUGHNESSY.
Předseda Kanadských poštických dráhy.

ty centy, co mu on jednou občas dal. Co může však jiného synek neb dečka dělat, než odejít z domova, neb potajmu krásti, když jsou nemoudrosti rodičů k tomu dohnány? Jen považte, jaký to může být ten mladík život! Celý týden to dříví a v neděli, chce-li něco sobě koupit, tak jde matka neb otec a s ním a ten cent na útratu mezi chasou musí sobě od rodičů na koleno vyžebrot. — Chce-li dostat komu a jet na nějakou zábavu, to bývá dobytto vždy se plácem a to jest často do stano jen tu starou klišu, která skáče o třech. Ano, tímto způsobem se zachází se syny a dečkami až do doby, kdy se sežene veselka. Tu potom bývá mezi tatíky z obou stran nějakou dobu fajt, ale pak se vše dá synovi. Jak on ale má vědět, jak s majetkem zacházet, když odjakživa cent svůj v ruce neměl, ne nikdy sám nekoupil a na starosti něco mít nikdy mu dovoleno nebylo? Jest divno, že potom farmička za krátko jest ta tam? Ó, rozum, rozum, kde je? Dítě, které jsou vedeny užívat svůj rozum od útlého mládí a které dostaly mravního vzdělání, jsou schopny žiti a rozumovatí sami pro sebe a rodiče by pak neměli jim to právo odjímat a stále s nimi zacházet jako s nerozumnými dečky. Synové by měli mít své koně a kočáry na upotřebení, kdykoliv to ho potřeba káže a též by měli mít svou kasu neb bankovní účet, a by sobě věci, jaké každý mladík potřebuje, mohli poříditi. Dečky by měly též mít přístup k penězům, tak aby nemusily o každý cent žebrat. Do slušných zábav by se ozvlášť dospělým dětem nemělo bránit, neb každý z nás potřebuje, aby mohl jak tělesně tak duševně prospívat. Jestli mládež dostala mravního a rozumného vzdělání, tak není nijakého strachu, že se bude někde někde nešlešně chovat. Čím více rodiče děti podezřívají o nešlešném chování, tím více je činí nakloněny k chování takovému, neb to na ně účinkuje jako sugesce. Kdyby bylo užíváno více rozumu a méně starostlivosti v našich rodinách, tak by bylo více šťastných mládeže a pak i více šťastných babiček a dědůnek, neb jestli rodiče zacházeli s dítětem od jak živa nerozumně, co mohou sami na svá stará kolena čekati, než za se jen nerozumně zacházejí s nimi. Co můžeme jiného požívat, než to, co jsme sobě přichystali?
M. A. Vikla.

z Mladé Boleslavi pro korunního prince. Dále je zde automobilový klub, v němž je velká většina Japonců, a sekretářem jeho a zároveň redaktorem jejich časopisu "Jiloseha" (Automobil) je také též Čech a sice pan Nykl, který též procestoval celý svět a je dobře znám v kruzích novinářských v Americe. Ostatní jsou též do určité míry v obchodech. Asi 18 mil od Jokohamy na sever rozkládá se hlavní město Tokio, které stojí již za prohlídku a jen částečně popsání jeho vyzdávalo by zase několik stran a tento dopis je již dosti dlouhý, proto se zmíním o Tokiu budoucně. S přátelským pozdravem
Josef Štěpán,
Poste Restante Jokohama, Japan.

život mládeže na venkově, musí si přiznati, že ta mládež zdejší ne neuzije. Já jsem mládí v Čechách prožil, ale dnes mohu říci, že všechno omrzí a já jsem nyní na té samotě docela spokojen. Líbí se mi zde dosti. Jsem narozen v okresu Habry, v kraji Čáslavském a vim dobře, že z našeho kraje je zde dosti lidí. Ale at hlodám, kdy ehei, v Pokroku, žádný slovom a sobě nedá vědět. Já také moc rád nepíši, raději čtu, ale myslím si, když by někdo nepsal, že by nebylo co číst. Předlonického roku týden před tím, než jsem jel do Ameriky, byl jsem na svatbě v obci Frdnavě a tam jsem se sešel s jedním Američanem, který jest nyní v Omaze. Odhírá-li Pokrok, nevím, ale jeho jméno jest Bezoušek. Zdáli pak se, Věchave, pamatujes, když to bylo k ránu a byli jsme v ruzevém mládí, jak jsme si chtěli uvařiti kávu a tys se hned nabídl za kuchaře. Uvařils kávu, která nám znamenitě chutnala. Ale já myslím, že jsme měli špatnou chuť, neboť, když přišla ženkyřka, paní Běhounková, vyjádřila se, že bys si mohl mysli trávit. Také bych dal návrh etěným etěničákům, jak by měly zacházet s líbní na kurata. Ale budu raději zticha, neboť bych mohl skliditi špatné vavříny. My nasadili do lhně 150 vajec a pak ne a ne udržet stejnou teplotu. — Já povídám: To bych se podíval, abych to "nesfixl." Pořád jsem to ryehtoval, ale kde pak! Hned jsem měl deset stupňů a za chvíli zase sto deset. Tak jsme to "trajbovali" týden! Musím podotknouti, že máme líheň pana Jos. Jaši, který se odstěhoval z farmy do města na obchod. Pak povídám: Nic platno, pojedu do města a přečtám se na to. Sedl jsem tedy na koně a jel. Přijdu k panu Jasovi a povídám mu to. A on praví: "Inu, ano, vždyť my máme ještě kus lhně doma." Když jsem to dal všechno dohromady, tak přece myslím, že slepice nasaditi jest lepší. Z prvního nasazení se vyhlilo 60 kuřat, z druhého ho ještě nevím, neb se nám ještě nelhnou. Se srdečným pozdravem na etěnou redakci a etěničáky tohoto listu zde i v Čechách, znaménám se s úctou
Václav Lehduska.

Moderně zariadené hostinco
...vlastní bytí...
KAREL SEMERÁD
v čís. 511—17 ul.—McPhew Bldg.,
DENVER, COLO.

Výborné a stále čerstvé pivo na šepu. Vlna a ostatní kořalky a likéry pouze té nejlepší jakosti. Krajanům z Colorada a ze záp. Nebraska zasílá jakéhokoliv dopravu na požádání. Pište si o ceny, 1913
Adv.

* Půjčovní posty obce, Grant a *
* nejlepšího způsobem obsluhuje Vlnu *
*
* JOS V. KAŠPAR, *
* veřejný notář, 1424 So. 13. St., *
* Omaha, Neb. *
*
* Přepřání listů, příjky, pro *
* děj a proměnná majetk. Val *
* Red. 4551. *
*

A. C. HOLOUBEK
KVĚTINÁŘ
2000 So. 16. St., Omaha, Neb.
Převážně specializován na květinářství
a dekorativní umění. Všechny druhy
květin, závoje, vlny, papírů, křišťálů,
ačkoliv v celém městě.